

Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS RĪKOJUMS (otrā palāta)

2014. gada 21. janvārī*

Prasība atcelt tiesību aktu — Privāto tiesību juridiska persona — Pierādījumu par juridisku pastāvēšanu neesamība — Vispārējās tiesas Reglamenta 44. panta 5. punkta a) apakšpunkts — Acimredzama nepieņemamība

Lieta T-168/13

European Platform Against Windfarms (EPAW), ko pārstāv *C. Kiss*, advokāts,

prasītāja,

pret

Eiropas Komisiju, ko sākotnēji pārstāvēja *K. Herrmann* un *P. Oliver*, bet vēlāk *-L. Pignataro Nolin*, *K. Herrmann* un *J. Tomkin*, pārstāvji,

atbildētāja,

par prasību atcelt Komisijas 2012. gada 6. jūnija paziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai “Enerģija no atjaunojamiem energoresursiem – būtiska Eiropas enerģijas tirgus sastāvdaļa”, kā arī Komisijas 2013. gada 21. janvāra lēmumu, ar kuru kā nepieņemams noraidīts prasītājas pieprasījums pārskatīt šo paziņojumu.

VISPĀRĒJĀ TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētāja *M. E. Martinša Ribeiru* [*M. E. Martins Ribeiro*], tiesneši *S. Žervazoni* [*S. Gervasoni*] (referents) un *L. Madise* [*L. Madise*],

sekretārs *E. Kulons* [*E. Coulon*],

izdod šo rīkojumu.

Rīkojums

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

- 1 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2013. gada 18. martā, prasītāja *European Platform Against Windfarms (EPAW)* cēla šo prasību.

* Tiesvedības valoda – angļu.

- 2 Ar 2013. gada 4. un 25. aprīļa, kā arī 14. maija vēstulēm Vispārējā tiesa atbilstoši sava Reglamenta 44. panta 6. punktam prasītāju lūdza prasības pieteikuma trūkumu novēršanai iesniegt, pirmkārt, dokumentus, kuri atbilstoši Reglamenta 44. panta 5. punkta a) apakšpunktam ļautu pārlicināties par prasītājas kā juridiskas personas, kas reģistrēta prasības pieteikumā norādītajā adresē, juridisko pastāvēšanu, un, otrkārt, pierādījumus par to, ka prasītājas advokātu ir pilnvarojusi persona, kas ir tiesīga to darīt, atbilstoši Reglamenta 44. panta 5. punkta b) apakšpunktam.
- 3 Prasītāja atbildēja uz 2013. gada 4. aprīļa un 14. maija vēstulēm noteiktajos termiņos ar vēstulēm, kas Vispārējās tiesas kancelejā tika iesniegtas attiecīgi 2013. gada 19. aprīlī un 30. maijā.
- 4 2013. gada 26. jūnijā Eiropas Komisija atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 77. panta d) punktam lūdza Vispārējo tiesu apturēt tiesvedību, sagaidot Tiesas galīgos nolēmumus lietā C-401/12 P Padome/*Vereniging Milieudefensie* un *Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht*, lietā C-402/12 P Parlaments/*Vereniging Milieudefensie* un *Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht*, lietā C-403/12 P Komisija/*Vereniging Milieudefensie* un *Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht*, lietā C-404/12 P Padome/*Stichting Natuur en Milieu* un *Pesticide Action Network Europe* un lietā C-405/12 P Komisija/*Stichting Natuur en Milieu* un *Pesticide Action Network Europe*. Par šo pieteikumu prasītāja neiesniedza apsvērumus tam paredzētajā termiņā. Ar Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2013. gada 30. septembra lēmumu šis pieteikums tika noraidīts.
- 5 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
 - atcelt Komisijas 2012. gada 6. jūnija paziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai “Energija no atjaunojamiem energoresursiem – būtiska Eiropas enerģijas tirgus sastāvdaļa”;
 - Komisijas 2013. gada 21. janvāra lēmumu, ar kuru kā nepieņemams noraidīts prasītājas pieprasījums pārskatīt šo paziņojumu.
- 6 Komisijas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
 - prasību noraidīt;
 - piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

- 7 Atbilstoši Reglamenta 111. pantam, ja prasības pieteikums ir acīmredzami nepieņemams vai acīmredzami juridiski nepamatots, Vispārējā tiesa, neveicot turpmākas procesuālas darbības, var lemt, izdotot attiecīgu motivētu rīkojumu.
- 8 Šajā lietā Vispārējā tiesa uzskata, ka lietas materiāli tai ir pietiekami skaidri, un lemj, ka nav vajadzības turpināt tiesvedību.
- 9 Tādas prasības atcelt tiesību aktu, kuru subjekts cēlis atbilstoši LESD 263. panta ceturtajai daļai, pieņemamība visupirms ir atkarīga no šī subjekta kā juridiskas personas statusa.
- 10 Saskaņā ar Reglamenta 44. panta 5. punktu, ja prasītāja ir privāto tiesību juridiska persona, tā savam prasības pieteikumam pievieno savus statūtus vai nesenu izrakstu no sabiedrību vai apvienību reģistra, vai arī kādu citu tās juridiskās pastāvēšanas pierādījumu, kā arī pierādījumu tam, ka tās advokātu ir pilnvarojusi persona, kas ir tiesīga to darīt.

- 11 Šajā lietā, neesot vajadzībai spriest par prasītājas advokāta pilnvarojuma likumīgumu, jāatzīst, ka prasības pieteikums, kāds tas 2013. gada 18. martā tikai iesniegts Vispārējās tiesas kancelejā, neatbilst Reglamenta 44. panta 5. punkta a) apakšpunktam, jo prasītāja savam prasības pieteikumam nav pievienojusi ne savus statūtus, ne nesenu izrakstu no sabiedrību vai apvienību reģistra, ne arī kādu citu tās juridiskās pastāvēšanas pierādījumu.
- 12 Turklāt, neraugoties uz prasītājai adresētajiem Vispārējās tiesas lūgumiem novērst prasības pieteikuma trūkumus (skat. iepriekš 2. punktu), prasītāja nav iesniegusi nekādus dokumentus, kas varētu pierādīt tas juridisko pastāvēšanu. Tā vienīgi ir izvirzījusi divas virknes argumentu, kas, pēc tās domām, var pierādīt, ka tā ir juridiska persona. Taču šie argumenti nevar tikt pieņemti.
- 13 Pirmkārt, prasītāja, lai gan atzīdama, ka tā nav reģistrēta nevienā Eiropas Savienības dalībvalstī, uzskata, ka, tā kā tā galvenokārt atrodas Īrijā, tā jāatzīst par juridisku personu atbilstoši Īrijas tiesībām, jo tajās nav paredzēts nekāds pienākums reģistrēties valsts iestādēs. Šajā ziņā tā atsaucas uz *Planning and Development Act 2000* (2000. gada Teritorijas plānošanas un attīstības likums), kas grozīts ar *Planning and Development (Strategic Infrastructure) Act 2006* (2006. gada Teritorijas plānošanas un attīstības (stratēģiskās infrastruktūras) likums) (turpmāk tekstā – “grozītais 2000. gada Teritorijas plānošanas un attīstības likums”), 37. panta 4. punkta c)–e) apakšpunktu. Prasītāja turklāt precizē, ka pretēji prasības pieteikumā norādītajai adresei tās sēdeklis faktiski atrodas Īrijā. Prasības pieteikumā norādītā adrese Francijā esot kļūdaina, jo tā esot tās priekšsēdētāja adrese un Francijā reģistrētas nevalstiskas organizācijas, kas ir viena no prasītājas biedrēm, adrese.
- 14 Šajā ziņā jāprecizē, ka saskaņā ar grozītā 2000. gada Teritorijas plānošanas un attīstības likuma 37. panta 4. punkta c) apakšpunktu struktūra vai privāta organizācija, kas atbilst šīs pašas tiesību normas d) apakšpunktā minētajiem nosacījumiem, var vērsties *Bord Pleanála*, kas ir kvazitiesas iestāde, apstrīdot lēmumus, kas pieņemti saistībā ar pieteikumu par attīstību (*application for development*). Šajā ziņā no šī paša likuma 37. panta 4. punkta d) apakšpunkta izriet, ka attiecīgajai struktūrai vai organizācijai jāatbilst nosacījumiem, kas saistīti ar mērķi veicināt vides aizsardzību, 12 mēnešus pirms vēšanās *Bord Pleanála*, kā arī vajadzības gadījumā – noteiktiem papildu nosacījumiem, tostarp nosacījumiem par īpašas juridiskas personas statusu un atbilstību statūtiem vai noteikumiem, ko atbilstoši grozītā 2000. gada Teritorijas plānošanas un attīstības likuma 37. panta 4. punkta e) apakšpunktam noteicis Īrijas vides, mantojuma un pašvaldību ministrs.
- 15 Jānorāda arī – kā izriet no lietas materiāliem, ka 2010. gada 26. oktobrī Īrijas vides, mantojuma un pašvaldību ministrs atbilstoši grozītā 2000. gada Teritorijas plānošanas un attīstības likuma 37. panta 4. punkta e) apakšpunktam nebija noteicis nekādus papildu nosacījumus. Turklāt šajā datumā nepastāvēja nekādi projekti par šādu papildu nosacījumu noteikšanu.
- 16 Tādējādi šīs tiesību normas, kas ietilpst sektoriālajos tiesību aktos par teritorijas plānošanu un attīstību, jomā, uz kuru tās attiecas, attiecīgajām struktūrām vienīgi piešķir ierobežotas un specifiskas tiesības celt prasību vienā vienīgā iestādē, šajā gadījumā – *Bord Pleanála*.
- 17 Ierobežotas tiesības celt prasību, uz kurām atsaucas prasītāja, turklāt vienīgi struktūrā, kuras tiesas raksturs nav pilnībā pierādīts, tomēr nav pietiekamas, lai pierādītu, ka prasītāja saskaņā ar Īrijas tiesībām ir *common law* juridiska persona, kas tai dod tiesības bez jebkādiem dokumentāriem pierādījumiem par tās juridisko pastāvēšanu vērsties Savienības tiesās ar prasību atbilstoši LESD 263. panta ceturtajai daļai.
- 18 Šādos apstākļos ir jāuzskata, ka, pat pieņemot, ka prasītājas sēdeklis atrodas Īrijā un ka prasības pieteikumā norādītā adrese Francijā ir vienkārši kļūda, vien iepriekš 13.–15. punktā norādītā atsauce uz Īrijas tiesību normām, nepastāvot nekādiem citiem faktoriem, kas varētu liecināt par to, ka prasītāja ir juridiska persona, ir nepietiekama, lai atbilstoši Reglamenta 44. panta 5. punkta a) apakšpunktam sniegtu pierādījumu par tās juridisku pastāvēšanu.

- 19 Šo pierādījumu turklāt nesniedz arī prasītājas reģistrācija Savienības Pārredzamības reģistrā. Pat pieņemot, ka prasītāja, kā tā apgalvo, ir pastāvoša organizācija ar mītni Īrijā, tas tomēr nemaina to, ka reģistrācijai minētajā reģistrā nepastāv nosacījums par attiecīgas struktūras juridiskas personas statusu, kā tas izriet tostarp no Eiropas Parlamenta un Eiropas Komisijas 2011. gada 23. jūnija vienošanās par Pārredzamības reģistra izveidi organizācijām un pašnodarbinātām privātpersonām, kas piedalās ES politikas izstrādē un īstenošanā (OV L 191, 29. lpp.), 14. punkta. Saskaņā ar šo 14. punktu “tīklus, platformas vai citas kolektīvās darbības formas, kurām nav juridiska statusa vai kas nav uzskatāmas par juridiskām personām, taču kurām ir faktiskā organizēta ietekme un kas veic darbības, uz kurām attiecas reģistra izmantošanas joma, ir paredzēts reģistrēt”.
- 20 Otrkārt, prasītāja apgalvo, – kā to esot atzinusi Komisija savā iepriekš 5. punktā minētajā 2013. gada 21. janvāra lēmumā – ka tā atbilst Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 6. septembra Regulas (EK) Nr. 1367/2006 par to, kā Kapienas iestādēm un struktūrām piemērot Orhūsas Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem (OV L 264, 13. lpp.), 11. pantā minētajiem nosacījumiem. No tā prasītāja secina, ka atbilstoši minētās regulas 10. pantam tā ir tiesīga iesniegt pieprasījumu veikt iekšēju pārskatīšanu un līdz ar to – Vispārējā tiesā celt prasību atcelt lēmumu, ko Komisija šajā sakarā ir pieņēmusi.
- 21 Šo argumentāciju nevar pieņemt.
- 22 Pirmkārt, saskaņā ar Regulas Nr. 1367/2006 10. panta 1. punktu jebkura nevalstiska organizācija, kas atbilst šīs regulas 11. pantā noteiktajiem kritērijiem, ir tiesīga Savienības iestādei, kas saskaņā ar tiesību aktiem vides jomā ir pieņēmusi administratīvu aktu, iesniegt pieprasījumu veikt iekšēju pārskatīšanu. Šīs pašas regulas 11. panta 11. punktā tam ir paredzēti četri nosacījumi. Saskaņā ar pirmo nosacījumu, kas noteikts Regulas Nr. 1367/2006 11. panta 1. punkta a) apakšpunktā, attiecīgajai organizācijai atbilstīgi attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem vai praksei jābūt neatkarīgai bezpeļņas juridiskai personai. Taču, kā jau ir minēts, prasītāja nav pierādījusi, ka atbilstoši dalībvalsts tiesību aktiem vai praksei tā ir atzīta par juridisku personu.
- 23 Otrkārt, no judikatūras gan izriet, ka Savienības tiesību sistēmā prasītājai ir juridiskas personas statuss, ja tā, vēlākais, beidzoties prasības celšanas termiņam, juridiskas personas statusu ir ieguvusi saskaņā ar tās nodibināšanai piemērojamajām tiesībām (pēc analogijas skat. Tiesas 1984. gada 27. novembra spriedumu lietā 50/84 *Bensider u.c./Komisija, Recueil*, 3991. lpp., 7. un 8. punkts) vai ja Savienības iestādes pret to ir izturējušās kā pret neatkarīgu juridisku vienību (Vispārējās tiesas 1996. gada 11. jūlija spriedums lietā T-161/94 *Sinochem Heilongjiang/Padome, Recueil*, II-695. lpp., 31. punkts, un 1997. gada 25. septembra spriedums lietā T-170/94 *Shanghai Bicycle/Padome, Recueil*, II-1383. lpp., 26. punkts; attiecībā uz ierēdņu profesionālajām apvienībām skat. Tiesas 1974. gada 8. oktobra spriedumu lietā 175/73 *Union syndicale - Service public européen u.c./Padome, Recueil*, 917. lpp., 11.–13. punkts, un spriedumu lietā 18/74 *Syndicat général du personnel des organismes européens /Komisija, Recueil*, 933. lpp., 7.–9. punkts).
- 24 Tomēr, ciktāl ar iepriekš 20. punktā izklāstīto argumentāciju prasītāja vēlas atsaukties uz iepriekš 23. punktā minēto judikatūru, jāprecizē, ka, lai novērtētu jautājumu, vai iestāde ir pret prasītāju izturējusies kā pret neatkarīgu juridisku vienību, Tiesa iepriekš 23. punktā minētajos spriedumos lietā *Union syndicale - Service public européen u.c./Padome* un lietā *Syndicat général du personnel des organismes européens/Komisija* ņēma vērā trīs faktoros, proti, pirmkārt, attiecīgās struktūras pārstāvnieciskumu, otrkārt, tās autonomiju, kas nepieciešama, lai juridiskajās attiecībās darbotos kā atbildīga vienība, un ko garantē tās iekšējā struktūra atbilstoši tās statūtiem, un, treškārt, to, ka Savienības iestāde ir atzinusi attiecīgo struktūru par sarunu partneri (iepriekš 23. punktā minētais spriedums lietā *Union syndicale - Service public européen u.c./Padome*, 10.–13. punkts, un iepriekš 23. punktā minētais spriedums lietā *Syndicat général du personnel des organismes européens/Komisija*, 6.–9. punkts).

- 25 Taču šajā lietā, neesot vajadzībai spriest par prasītājas pārstāvnieciskumu, jānorāda, ka, tā kā tā nav iesniegusi savus statūtu vai kādus citus dokumentus par tās izveidošanu un iekšējo darbību, neraugoties uz trīs Vispārējās tiesas lūgumiem novērst prasības pieteikuma trūkumus, lietas materiālos nav nekā, kas liecinātu par to, ka prasītājai būtu nepieciešamā autonomija, lai tā juridiskajās attiecībās darbotos kā atbildīga vienība.
- 26 Tiesa, apstrīdētajā lēmumā Komisija uzskatīja, ka prasītāja atbilst Regulas Nr. 1367/2006 11. panta nosacījumiem. It īpaši attiecībā uz iepriekš 22. punktā atgādināto pirmo nosacījumu Komisija, pamatojoties uz informāciju, ko prasītāja bija sniegusi savā atbilstoši minētās regulas 10. pantam iesniegtajā pieprasījumā veikt iekšēju pārskatīšanu, kā arī e-pasta vēstulē, ko prasītāja tai vēlāk bija nosūtījusi, uzskatīja, ka prasītāja ir Francijā reģistrēta bezpeļņas juridiska persona. Tomēr šis izturēšanās pamatā ir tas, ka prasītāja pati bija sniegusi kļūdainu informāciju par savu adresi (skat. iepriekš 13. punktu). Tādējādi ar to, ka Komisija, pamatojoties uz šo informāciju, apstrīdētajā lēmumā izturējās pret prasītāju kā pret neatkarīgu juridisku vienību, nevar pierādīt, ka tai ir juridiskas personas statuss.
- 27 No visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka prasība jānoraida kā acīmredzami nepieņemama, ņemot vērā Reglamenta 44. panta 5. punkta a) apakšpunktu.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 28 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājai spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar Komisijas prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (otrā palāta)

izdot rīkojumu:

- 1) **prasību noraidīt;**
- 2) ***European Platform Against Windfarms (EPAW)* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.**

Luksemburgā, 2014. gada 21. janvārī.

Sekretārs
E. Coulon

Priekšsēdētāja
M. E. Martins Ribeiro